

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1775/2021
09.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Алановић, адвокат у ..., против туженог Sbb Serbia broadband – Srpske kablovske mreže DOO Beograd, чији је пуномоћник Божидар Бороња, адвокат у ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1588/2018 од 11.03.2020. године, у седници већа од 09.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1588/2018 од 11.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 1206/2017 од 05.02.2018. године обавезан је тужени да тужиоцу исплати на име накнаде нематеријалне штете износ од 140.000,00 динара са законском затезном каматом од 05.02.2018. године и на име накнаде трошкова поступка износ од 99.200,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а одбијен је тужбени захтев преко досуђеног до траженог износа од 200.000,00 динара и захтев за исплату законске затезне камате на трошкове поступка од пресуђења до извршности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 1588/2018 од 11.03.2020. године преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев и захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка и обавезан тужилац да исплати туженом на име накнаде трошкова првостепеног поступка износ од 30.000,00 динара и на име накнаде трошкова жалбеног поступка износ од 37.200,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. става 2. тачке 5. ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници ради накнаде штете поднета је 22.02.2017. године, а вредност предмета спора износи 200.000,00 динара.

Чланом 468. ставом 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. ставом 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем је вредност предмета спора очигледно испод наведеног законског лимита, ревизија није дозвољена у смислу члана 479. става 6. ЗПП.

Без обзира на то што је одлука преиначена, у ком случају би по измењеном члану 403. ставу 2. тачки 2. ЗПП, ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку који регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић